

[Holstein.]

at have Regler, som knæsætter Modstanden mod aagermæssig Udnyttelse i Byerne, lige saa vist som det er berettiget paa Landet at have en saadan Lovgivning over for de smaa Lejere i de smaa Bedrifter, hvor Ejeren er en anden end Bedriftsudøveren. Men jeg kan ikke se, at det foreliggende Lovforslag hviler paa en saa dybtgaaende retlig og økonomisk Undersøgelse af alle de Forhold, der her kommer i Betragtning, som er nødvendig, hvis man vil skabe en varig og solid Retsordning paa dette Omraade. For jeg skal villig indrømme, at der er Grundejere i Byerne, som misbruger deres Stilling paa en saadan Maade, at hvis en stor Grundejer paa Landet vilde forsøge noget lignende over for sine Lejere, vilde han, og ikke med Urette, blive sat i Gabestokken baade af sin Egnss Beboere og af den offentlige Mening. Men jeg ved ogsaa af Erfaring, at der er Lejerelementer, som er ganske utaalelige i deres Misbrug og Hensynsløshed over for den Grundejer, de har til Huse hos. Det vilde maaske derfor principielt være det rette at have en varig Ordning, som efter moderne Samfundshensyn fastlægger visse Grundlinier for Forholdet mellem Ejer og Lejer i Byerne — det vil jeg slet ikke bestride. Men jeg vil absolut bestride, at Tilslutning til det foreliggende Lovforslag eller Modstand imod det er en brugbar Prøvesten for, om man, som det ærede Medlem Hr. Rager lod skinne igennem, er besjælet af det rette Samfundssyn og den rette Forstaaelse paa dette Omraade.

Munch-Petersen: Jeg kan indskrænke mig til at henvise til vort Partis Stilling ved første Behandling af det foreliggende Lovforslag. Vor Opfattelse er den, at der burde gennemføres en langt mere vidtgaaende Beskyttelse af Lejerne, en Beskyttelse, som for det første omfattede alle Lejere, og for det andet for de enkelte Lejere var langt mere effektiv, bl. a. burde Huslejen bestemmes efter Folks Indtægter. For saa vidt er det rigtigt, naar de ærede Ordførere for Det konservative Folkeparti (Carlsen-Skiødt) og for Venstre (Elgaard) og for De Uafhængige (Holstein) her fremhæver, at det foreliggende Lovforslag er yderst inkonsekvent. Det er beklageligt, at der ikke er fremsat et Lovforslag, som er mere konsekvent. Men man kan just heller ikke sige, at det ærede Medlem Hr. Holsteins Tale var præget af Konsekvens. Den Maade, hvorpaa han vædede for at sige, at der var noget berettiget i en saadan Beskyttelse, og saa samtidig konkluderede i, at man alligevel ikke

skulde gennemføre en saadan Beskyttelse, havde ikke meget med Konsekvens at gøre. Og man kan sikkert efter denne Tale, hvis man ikke vidste det før, slaa fast, at denne Gruppe i hvert Fald ikke bestaar af Folk, der er uafhængige af Højfinans.

Til Trods for, at det foreliggende Lovforslag ikke er konsekvent, allsaa ikke indeholder, hvad vort Parti kunde ønske, vil vi dog stemme for det for i alt Fald at faa bevaret denne ringe Beskyttelse for Lejerne.

Bouet: Det ærede Medlem Hr. Rager var som sædvanlig elskværdig og drog mit Navn frem i Debatten ud fra den Betragtning, at jeg som specielt kendt med Funktionærernes Forhold ogsaa maatte have specielt Kendskab til, hvad denne Lov betød for disse og naturligvis for andre Medborgere. Jeg takker naturligvis, fordi det ærede Medlem har givet mig denne Stilling, men naar jeg nu indtager dette Standpunkt og det ærede Medlem mener, at jeg har særlige Forudsætninger for at kunne bedømme dette Forhold, burde det ærede Medlem have fulgt mig i den Stilling, jeg har indtaget, ud fra den Betragtning, at det altid er godt at følge et klogt Raad.

I øvrigt maa jeg, naar det ærede Medlem særlig drog mig frem som Funktionærrepræsentant, sige, at jeg her i dette Spørgsmaal ganske har fulgt den Linie, som jeg, naar jeg optræder paa Funktionærernes Vegne, anlægger i fuld Forstaaelse med mine Funktionærer, idet vi er imod enhver Særlovgivning, i dette Tilfælde en Særbeskatning af den Stand, jeg nævnte. Da der i sin Tid var Rygter fremme om en Særbeskatning paa fast ansatte, protesterede vi saaledes imod, at man vilde lægge Byrder paa en enkelt Stand. Jeg er saaledes i god Overensstemmelse med den Stilling, jeg indtog daligesom ved andre Lejligheder, naar jeg her er gaaet med til, at en Restriktion, som var en Følge af Krigen, og som lagdes paa en enkelt Stand, nu skal ophøre.

Jeg har indtaget dette Standpunkt ud fra den Opfattelse, at det sikkert vil gaa herinde, som det er gaaet i Provinserne, hvor Huslejeloven jo har været ophævet i en lang Række Aar, uden at man hører Klager derover eller Opfordringer til dens Genindførelse, naar lige bortses fra den særlig beskikkede Kreds, som har det som politisk Opgave at klage over den Slags Ting. Ellers hører man ikke nogen raabe om, at man atter skal indføre Huslejeloven for Provinsens Vedkommende.

Jeg tror ikke, man fra københavnske Husejeres Side vil benytte Lejligheden til